

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ajoneuvoverolain 56 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ajoneuvoverolakia. Lakia ehdotetaan täydennettäväksi säännöksellä veronkannon apuointona olevien puhelinpalvelujen järjestämisestä ostopalveluina. Ostopalveluna annettava puhelinneuvonta määriteltäisiin sisällöl-

tään laissa ja rajattaisiin siten, ettei siihen sisältyisi viranomaisille kuuluvaa päätöksentekovallan käyttöä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan ensi tilassa.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotettavat muutokset

Ajoneuvoverotuksen puhelinpalvelu

Kun ajoneuvoveroa ryhdyttiin kantamaan verolipuilla vuonna 1997 voimaan tulleella ajoneuvoverolailalla, oli tarpeen järjestää verovelvollisille riittävän tehokas neuvontapalvelu. Osana tätä palvelua oli puhelimitse annettava neuvonta, jonka järjestämisestä ei tuolloin ollut säännöksiä verolainsäädännössä. Koska Ajoneuvohallintokeskuksella ei ollut riittävästi voimavaroja hoitaa koko puhelinpalvelua, solmivat Ajoneuvohallintokeskus ja Elisa Oyj sopimuksen 15 päivänä marraskuuta 1999 neuvonnan hoitamisesta. Sopimus on uusittu vuonna 2001 ja vähäisin muutoksin vuonna 2003. Palvelun sisältö ei ole olennaisesti muuttunut alkuperäisestä. Ajoneuvohallintokeskus on koko nykymuotoisen ajoneuvoverotuksen ajan huolehtinut osasta puhelinneuvontaa myös itse.

Ajoneuvoverotuksen kantojärjestelmä uudistettiin vuoden 2004 alusta voimaan tulleella ajoneuvoverolailalla (1281/2003).

Sopimuksen palvelukuvauksen mukaan asiakkaat soittavat palvelunumeroon, josta puhelut ohjataan puhelinpalveluja hoitavaan Elisa Oyj:n vastauspalveluun. Jos vastauspalvelun asiakasneuvoja ei pysty vastaamaan soittajan kysymyksiin, hän siirtää puhelun edelleen Ajoneuvohallintokeskukseen tai a-

taa soittopyynnön, jonka välittää edelleen Ajoneuvohallintokeskuksen hoidettavaksi. Puhelinpalvelu vastaa puheluihin Ajoneuvohallintokeskuksen antamien ohjeiden mukaisesti. Vastauspalvelu on asiakkaiden käytettävissä päivittäin, myös viikonloppuisin, kello 8.00 ja 20.00 välisenä aikana. Vastauspalvelu on tilastojen mukaan vastannut noin 420 000 puheluun vuodessa. Ajoneuvohallintokeskuksessa käsiteltiin samaan aikaan noin 90 000 ajoneuvoverotukseen liittyvää puhelua.

Vastauspalvelussa käsiteltävät asiat ovat tyypillisimmillään vero- ja maksutietojen antamista verojärjestelmän tietojen perusteella. Tehtävät ovat pääasiallisesti liittyneet laskun eli verolipun lähettämistä ja maksamista koskeviin käytännön tilanteisiin. Käytännön ohjeistuksen lisäksi on annettu myös aineellista neuvontaa yleisimmissä tilanteissa. Aineellisella neuvonnalla tarkoitetaan tässä yhteydessä tietojen antamista asianomaisista ajoneuvoverolain säännöksistä ilman, että neuvonnassa jouduttaisiin ottamaan kantaa erityisiin tulkintakysymyksiin.

Vastauspalvelun neuvonta on sisällöltään samantasoista kuin mitä esimerkiksi verolipun ohjesivulla tai Ajoneuvohallintokeskuksen internetsivuilla on saatavilla. Vastauspalvelun henkilöillä on käytössään ajoneuvoverojärjestelmään vain kyselyoikeudet.

Esimerkkinä tällaisesta neuvonnasta ovat: verotietojen antaminen kadonneen verolipun

tilalle, edellisen omistajan maksamattomien verojen selvittäminen ajoneuvoverolain 58 §:n mukaisen käyttökiellon välttämiseksi, seuraavan verolipun saapumisesta ja erääntymisestä tiedottaminen, ohjaaminen Ajoneuvohallintokeskuksen internetsivuille lisätiedon saamiseksi, veronpalautuspyyntöjen sekä maksuselvittelytietojen vastaanottaminen ja välittäminen Ajoneuvohallintokeskuskelle. Lisäksi vuoden 2004 alusta lukien puhelinpalvelusta on annettu poliisiviranomaisille sekä katsastustoimipisteille tiedot maksamattomista ajoneuvoveroista ajoneuvoverolain 57 §:n mukaista veron valvontatehtävän suorittamista varten.

Vastauspalvelu ei myöskään voi tehdä uusia veropäätöksiä, käsitellä veronpalautuksia tai tehdä maksuselvittelyjä, eikä vastauspalvelu päivitä ajoneuvorekisterin tietoja. Vastauspalvelu ei siten käytä viranomaisille kuuluvaa päätöksentekovaltaa.

Ajoneuvoverotukseen liittyvän neuvonnan tarvetta arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota eräisiin ajoneuvoverotuksen erityispiirteisiin. Kun ajoneuvoveron kantojärjestelmä uudistettiin vuoden 2004 alusta, siirryttiin kantamaan ajoneuvoveroa ajoneuvokohtaiselta 12 kuukauden verojaksolta, joka määräytyy sen mukaan milloin ajoneuvosta on viimeksi tehty omistajaa tai haltijaa koskevia muutoksia ajoneuvorekisteriin. Verokausi ei siten enää ole kaikille ajoneuvoille entiseen tapaan sama kalenterivuosi. Omistuksen tai haltijaa koskevan rekisterimerkinnän muuttuessa verokausi päättyy ja uusi alkaa. Näitä tapahtumia on vuosittain noin 1,4 miljoonaa kappaletta. Usein tässä yhteydessä tai ajoneuvon ollessa kaupan syntyy tarvetta selvittää myös ajoneuvon verotusta. Verotustietojen tulee olla mahdollisimman helposti saatavilla, koska maksamattomat verot voivat vaikuttaa ajoneuvon käyttömahdollisuuksiin verovelvollisen vaihtumisen jälkeenkin.

Toisaalta ajoneuvoverotus on laissa verraten täsmällisesti säädeltyä. Ajoneuvoverotuksessa ei tämän vuoksi juurikaan ole yksilöllistä tulkintaa edellyttäviä kysymyksiä. Tämä näkyy myös siitä, että huolimatta veronalaisen ajoneuvojen suuresta määrästä ajoneuvoverosta valitetaan hallinto-oikeuteen varsin vähän, vuosittain vain noin sadassa tapauksessa.

Ajoneuvohallintokeskuksen säännöllisesti

järjestämien asiakastyytyväisyystutkimusten mukaan puhelinpalveluun ollaan erittäin tyytyväisiä. Erityisesti kiitosta on saanut palvelun aukioloaika, ystävällisyys ja asiantuntemus. Palvelun laadusta on tullut vain muutamia kirjallisia reklamaatioita vuosittain, joista lähes kaikki voidaan todeta aiheettomiksi. Puhelut nauhoitetaan, jotta neuvonnan oikeellisuus ja kansalaisen oikeusturva voidaan taata.

Ajoneuvoverotuksen puhelinpalveluun tulee arkipäivisin 1500—1 800 puhelua. Pääosa puhelusta tulee virka-ajan puitteissa. Viikonloppuina ja pyhäpäivinä puheluiden määrä päivässä on 100—200 kappaletta. Puhelinpalveluun tulleista asioista noin 10—15 prosenttia jatkokäsitellään Ajoneuvohallintokeskuksessa. Ajoneuvohallintokeskus käsittelee vuodessa noin 20 000 maksuselvittelyä ja 60 000 palautuspyyntöä, joista valtaosa tulee puhelinpalvelun kautta. Ajoneuvoverolain uudistamisen yhteydessä vuoden 2003 lopulla eduskunta nimenomaisesti edellytti tiedotuksen ja neuvonnan lisäämistä, koska aineellisesti ajoneuvoverotus muuttui aiempaa monitahoisemmaksi. Tämäkin vaatimus huomioiden puhelinpalvelun palveluaika tulisi olla normaalia virka-aikaa laajempi.

Puhelinpalvelun oikeudellinen arviointi eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen mukaan

Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on 3 päivänä marraskuuta 2005 antamassaan päätöksessä (1806/05) arvioinut ajoneuvoverotuksen puhelinpalvelua voimassa olevan hallintotoimintaa koskevan lainsäädännön kannalta. Päätöksessä on kiinnitetty huomiota erityisesti perustuslain 124 §:n asettamiin vaatimuksiin viranomaiselle kuuluvan tehtävän antamisessa muun kuin viranomaisen hoidettavaksi. Lisäksi päätöksessä viitataan perustuslaista ilmenevään hallinnon lainalaisuuden periaatteeseen sekä hyvän hallinnon periaatteisiin, joista säädetään myös hallintolaissa. Hallintolain säännöksistä mainittakoon tässä erityisesti lain 8 §, jonka mukaan viranomaisen on toimivaltansa rajoissa annettava asiakkailleen tarpeen mukaan hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa sekä vastattava asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin.

Perustuslain 124 §:ssä säädetään julkisen hallintotehtävän antamisesta muulle kuin viranomaiselle. Säännöksen mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai sen nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittäviä julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Apulaisoikeusasiamiehen päätöksessä todetaan, että julkisen hallintotehtävän ydinalueen muodostaa julkisen vallan käyttö, jolla tarkoitetaan lain tai asetuksen nojalla tapahtuvaa velvoittavan määräyksen antamista tai päätöksentekoa toisen edusta, oikeudesta tai velvollisuudesta. Myös lain nojalla tapahtuva tosiasiallinen puuttuminen toisen etuun tai oikeuteen on julkisen vallan käyttöä.

Viranomaisen antama neuvonta ei apulaisoikeusasiamiehen mukaan ole julkisen vallan käyttöä. Neuvonnan antamista on päätöksen mukaan tarkasteltava siitä näkökulmasta, onko neuvontaa kuitenkin pidettävä perustuslain 124 §:ssä tarkoitettuna julkisena hallintotehtävänä.

Perustuslakia koskevan hallituksen esityksen mukaan julkisella hallintotehtävällä tarkoitetaan perustuslain 124 §:ssä verraten laajaa hallinnollisten tehtävien kokonaisuutta, johon kuuluu esimerkiksi lakien toimeenpanoon sekä yksityisten henkilöiden ja yhteisöjen oikeuksia, velvollisuuksia ja etuja koskevaan päätöksentekoon liittyviä tehtäviä. Säännös kattaa sekä viranomaiselle nykyisin kuuluvien tehtävien siirtämisen että hallintoon luettavien uusien tehtävien antamisen muille kuin viranomaisille. Esityksen perusteluista ilmenee edelleen, että säännös ei koske vain yksilön tai yhteisön oikeuksia koskevaa päätöksentekoa, vaan myös julkisten palvelutehtävien hoitamista sekä palveluiden tuottamiseen liittyviä tehtäviä.

Perustuslain 124 §:ssä tarkoitettuna julkisen hallintotehtävän siirtämisenä on pidetty muun muassa muuttoilmoitusten vastaanottamista muualla kuin maistraatissa. Hallintovaliokunta totesi kotikuntalakia koskevaan hallituksen esitykseen (HE 67/2004 vp) antamassaan mietinnössä (HaVM 12/2004 vp), että siirrettäessä muuttoilmoitusten vastaanottamiseen liittyviä tehtäviä muille kuin vi-

ranomaisille, ei siirretä yksilön perusoikeuksien toteutumisen kannalta merkityksellistä päätösvaltaa. Valiokunta korosti kuitenkin, että hyvän hallinnon takeet on aina turvattava hallintotehtäviä hoidettaessa. Esityksessä ehdotettiin, että ilmoitusten vastaanottotehtäviä muualla kuin viranomaisissa hoitavat toimivat tässä tehtävässä virkavastuulla. Lisäksi lakiehdotuksessa ehdotettiin säädettäväksi, että mainittuja tehtäviä hoidettaessa on noudatettava yleishallinto-oikeudellisia säädöksiä.

Arvioidessaan ajoneuvoverotuksen neuvonnan järjestelyjä apulaisoikeusasiamies toteaa, että Ajoneuvo hallintokeskuksen menettely on varsin poikkeuksellinen. Tiedossa ei ole muuta viranomaista, joka olisi vastaavalla tavalla ulkoistanut neuvontatehtävänsä. Apulaisoikeusasiamiehen mielestä myös tämä puoltaa sitä, että menettelyn hyväksyttävyydestä tulee olla lainsäätäjän nimenomainen kannanotto. Päätöksen mukaan ajoneuvoverolain eduskuntakäsittelyn yhteydessä tapahtunutta veronkantoa avustavien tehtävien siirtämistä hallinnon ulkopuoliselle taholle koskevan säännösehdotuksen poistamista ei voida tulkita siten, että viranomaisen neuvontatehtävä voitaisiin siirtää muulle kuin viranomaiselle ilman lain tukea. Hallituksen esityksessä ajoneuvoverolaiksi puhelinneuvonnan siirtämistä ulkopuoliselle sopimuskumppanille ei ollut arvioitu perustuslain 21 §:n, 81 §:n ja 124 §:n kannalta.

Päätöksen mukaan eduskunta ei siten ole arvioinut asiassa perustuslain 124 §:ssä säädettyjen edellytysten olemassaoloa. Eduskunta ei siis ole arvioinut, onko ajoneuvoveroneuvonnan ulkoistaminen tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi. Eduskunnalla ei myöskään ole ollut mahdollisuutta varmistua siitä, että näiden tehtävien siirron yhteydessä säännösperusteisesti taattaisiin perusoikeuksien, oikeusturvan ja muiden hyvän hallinnon vaatimusten toteutuminen.

Apulaisoikeusasiamies päätyy tässä selostetussa päätöksessään siihen, että Ajoneuvo hallintokeskuksella ei ole ollut lakiin perustuvaa toimivaltaa siirtää sille lain mukaan kuuluvia neuvontatehtäviä yksityisen yrityksen hoidettavaksi. Menettely on siten ollut perustuslain 124 §:n vastainen. Kysymys siitä, olisiko neuvonnan siirtämiseen yksityiselle yritykselle ylipäätään tai joiltakin osin pe-

rustuslain 124 §:ssä säädettyjä edellytyksiä, kuuluu päätöksen mukaan lainsäätäjän, viime kädessä eduskunnan perustuslakivaliokunnan arvioitavaksi.

Apulaisoikeusasiamies katsoi päätöksen, ettei se seikka, että eduskunta poisti ajoneuvoverolakiä koskeneen hallituksen esityksen 56 §:stä säännöksen, jonka nojalla Ajoneuvohallintokeskus voisi siirtää veronkantoa avustavia tehtäviä sopimuskumppanille suoritettavaksi, esimerkiksi puhelinneuvonnan, postitustehtävät tai tietokoneajoista huolehtimisen, tarkoittanut, että eduskunta olisi tutkinut asian perustuslain 124 §:n kannalta.

Ehdotettavat muutokset

Jotta eduskunnalla olisi tilaisuus arvioida edellä mainittua puhelinpalvelua perustuslain ja tarvittaessa muunkin lainsäädännön kannalta, tässä esityksessä ehdotetaan ajoneuvoverolakiin otettavaksi säännös muun kuin viranomaisen itsensä järjestämästä puhelinpalvelusta. Lähtökohtana on siten, että puhelinpalvelu sinänsä voitaisiin edelleenkin järjestää nykyisellä tavalla. Laissa kuitenkin tulee olla asianmukaiset säännökset tästä palvelusta.

Esityksessä ehdotetaan, että Ajoneuvohallintokeskukselle annettaisiin valta tehdä muun kuin viranomaisen kanssa sopimus puhelinpalvelusta. Tällöin järjestelystä olisi perustuslain 124 §:n tarkoittama säännös laissa. Tarkkarajaisuusperiaatteen asettamien vaatimusten täyttämiseksi lakiin ehdotetaan otettavaksi puhelinpalvelun määritelmä ja myös säännöksiä tämän tehtävän rajoista, muun lainsäädännön soveltamisesta puhelinpalveluun sekä sopimuksen vaikutuksesta eri osapuolten toimintaan ja velvollisuuksiin. Tämän lisäksi Ajoneuvohallintokeskukselle annettava valtuus tarkoittaa, että niistä sopimusehdoista, joista ei ole tarpeen säätää laissa, olisi määräyksiä myös palvelusta tehtävässä sopimuksessa.

Ottaen huomioon, että kysymys on laajamittaisesti käytettävästä massapalvelusta, ei ole mahdollista tyhjentävästi luetella tai yksityiskohtaisesti kuvata, mitä tietoja neuvonnassa voidaan kysyjille antaa. Perustuslain 124 § huomioon ottaen olisi puhelinpalvelun sisältö määriteltävä niin tarkkarajaisesti kuin

mahdollista. Määrittelyn keskeinen lähtökohta on, että puhelinpalvelussa annettaisiin vain neuvontaa lainsäädännön ja sitä koskevien viranomaisohjeiden sisällöstä. Palveluun ei liittyisi missään muodossa verotusta koskevaa päätöksentekovaltaa silloinkaan, kun kyse on neuvonnasta tulkinnanvaraisesta asiasta. Jos säännökset ja ohjeet olisivat jossakin tapauksessa tulkinnanvaraisia, verovelvollisia ohjattaisiin tällaisissa kysymyksissä kääntymään Ajoneuvohallintokeskuksen virkamiesten puoleen. Säännöstiedon osalta neuvonta vastaisi näin ollen muita, esimerkiksi internetin kautta kansalaisten käytettävissä olevia säännöstietolähteitä.

Pykälässä mainittaisiin puhelinpalvelun toisena päätehtävänä tietojen antaminen ajoneuvoliikennerekisteristä verovelvollisille ja verovelvollisen ilmoitusten vastaanottaminen ja välittäminen edelleen veroviranomaisille. Näissä tehtävissä neuvonta ainoastaan lukee atk-päätteeltä julkisia tietoja, mutta ei päivitä asianomaisia tietokantoja. Pykälässä erityisesti todettaisiin, ettei avustavassa puhelinpalvelussa voida hoitaa tehtäviä, jotka tarkoittaisivat viranomaiselle kuuluvan päätöksentekovallan käyttöä. Tämä on tarkoitettu rajaamaan toiminnan siten, ettei neuvonta missään muodossa päivitä ajoneuvohallinnon tietokantoja.

Laissa on vielä tarpeen säätää siitä, että avustavaan puhelinpalveluun ja sen henkilökuntaan sovelletaan tässä tehtävässään hallintolakiä. Palvelun tarjoajalla tulee myös lain mukaan olla riittävät voimavarat ja henkilökunnalla on oltava riittävä asiantuntemus tehtävän hoitamiseen. Tämän ehdon toteutuminen jäisi käytännön yksityiskohdiltaan Ajoneuvohallintokeskuksen ja palvelun tarjoajan välisen sopimuksen ehdoissa määriteltäväksi.

Kun apulaisoikeusasiamies on tarkastellut avustavan puhelinneuvonnan käyttöä myös viranomaisen itse hoitamien tehtävien, kuten viranomaisen neuvontavelvollisuuden kannalta, laissa ehdotetaan säädettäväksi, että avustavan puhelinpalvelun käyttö ei vaikuta tähän eikä muihinkaan viranomaiselle kuuluviin tehtäviin tai velvollisuuksiin. Veroviranomaisen on siten avustavan palvelun käytöstä huolimatta esimerkiksi annettava itsekin neuvontaa, mutta avustavan palvelun käyttö tarkoittaisi, että viranomaisen olisi mahdollista paremmin keskittyä vaativiin neuvonta-

tehtäviin.

Perustuslain 124 §:n mukaan viranomais-tehtävän siirtäminen muulle kuin viranomaiselle lain nojalla edellyttää myös, että järjestelyä voidaan pitää tarkoituksenmukaisena. Käsiteltäessä vuoden 2004 alusta voimaan tullutta ajoneuvoverolakia koskevaa hallituksen esitystä eduskunnan valtiovarainvaliokunta totesi mietinnössään (VaVM 36/2003 vp.) uuden lain edellyttämästä neuvonnasta seuraavaa: ”Epätietoisuus lain sisällöstä on valiokunnan käsityksen mukaan ilmeinen. Koska järjestelmä on uusi ja se koskettaa varsin laajaa verovelvollisjoukkoa, valiokunta pitää tärkeänä sitä, että Ajoneuvohallintokeskus tiedottaa mahdollisimman laajasti uuteen järjestelmään liittyvistä käytännön kysymyksistä ja oikeussuojan takeista.” Ajoneuvohallintokeskuksen järjestämissä asiakastytyväsyyssitutkimuksissa neuvontapalvelu on saanut hyviä arvosteluja. Verovelvolliset ovat olleet erityisen tyytyväisiä esimerkiksi neuvontapalvelun vastausaikoihin, asiantuntemukseen ja neuvonnan ystävällisyyteen. Yhtenä ostopalvelun etuna voidaan pitää erityisesti sitä, että käytettävissä olevat resurssit voidaan kohdistaa kysynnän mukaan, jolloin palvelun saatavuudesta voidaan huolehtia ruuhkahuippujenkin aikaan paremmin kuin olisi mahdollista varaamalla tähän tehtävään kiinteä henkilömäärä. Arviona on, että ajoneuvoverotuksen nykyinen neuvonta täyttää edellä mainitut valiokuntamietinnössä asetetut vaatimukset.

Ajoneuvohallintokeskuksen toimintamalli perustuu yleisemminkin kuin käsiteltävänä olevan neuvontapalvelun osalta tiiviiseen yhteistyöhön yksityisen sektorin kanssa. Ajoneuvohallintokeskuksen palvelutuotannosta on ulkoistettu noin 80 prosenttia. Tärkeimmät ulkoistettut palvelut koskevat ajoneuvon rekisteröintiä, kuljettajatutkintojen vastaanottoa, erilaisia neuvontapalveluja, tietojärjestelmäpalveluja sekä hallinnon tukipalveluja. Näissä mukana olevat suurimmat yrittäjäryhmät ovat autoliikkeet, katsastusyrietykset, vakuutus- ja rahoitusyhtiöt sekä kuljettajatutkintojen vastaanottajat. Palveluverkostoon kuuluu eri puolilla Suomea noin 1000 palvelupistettä, joissa Ajoneuvohallintokeskuksen tietojärjestelmää käyttää suunnilleen 30 000 henkilöä. Ajoneuvohallintokeskuksella itsellään ei ole paikallishallintoa. Palvelu-

verkko hoitaa pääosan esimerkiksi ajoneuvoverotuksessa tavallaan veroilmoituksen asemassa olevista rekisteröintitoiminnoista. Ajoneuvoverotuksen neuvontapalvelujen järjestäminen ostopalveluina on tämän toimintastrategian mukaista.

Ajoneuvohallintokeskus on arvioinut, että vastaavan kyselymäärän hoitaminen Ajoneuvohallintokeskuksen omana toimintona tarkoittaisi ainakin 15 henkilötyövuoden kohdistamista tähän tehtävään, jos lähdetään siitä, että neuvontapalvelua annetaan vain virka-aikana. Tämä henkilöstömäärän muutos olisi rinnastettava siihen, että lähivuosina Ajoneuvohallintokeskuksen verotustoimintoon on suunnitelmassa varattu 27 henkilötyövuotta ja koko Ajoneuvohallintokeskuksen toimintaan hieman yli 250 henkilötyövuotta. Henkilöstön lisääminen neuvontapalvelun edellyttämällä määrällä olisi vastoin valtion tuottavuusohjelmassa ja valtioneuvoston 11 päivänä maaliskuuta 2005 tekemässä kehyspäätöksessä omaksuttuja henkilöstötavoitteita.

2. Taloudelliset vaikutukset

Ehdotuksen hyväksyminen tarkoittaisi mahdollisuutta nykyisen neuvontapalvelun jatkamiseen edelleen ostopalveluna. Tällä tavoin hoidettavan neuvontapalvelun kustannukset, joihin on varauduttu valtion talousarviossa vuodelle 2006, ovat tällä hetkellä suunnilleen kaksi miljoonaa euroa vuodessa. Tämä koostuu siitä, että vastattavien puhelujen määrä on noin 420 000 kappaletta vuodessa, kesto suunnilleen neljä minuuttia puhelulta ja kustannus Ajoneuvohallintokeskukselle 1,20 euroa minuutilta.

Vaihtoehtoisesti voidaan arvioida, että tarvittavan lisähenkilöstön palkkaaminen Ajoneuvohallintokeskukseen hoitamaan neuvontatehtäviä tarkoittaisi noin 600 000 euron henkilöstökuluja, minkä lisäksi tulisivat muun muassa tarvittavista toimitiloista aiheutuvat kiinteät kustannukset. Erikseen ei ole arvioitu, minkä verran lisäkustannuksia aiheutuisi, jos neuvontapalvelu olisi käytettävissä saman ajan kuin se nykyisin on.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeri-

össä yhteistyössä Ajoneuvohallintokeskuksen kanssa.

4. Voimaantulo

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

5. Suhde perustuslakiin

Ehdotettu muutos tarkoittaisi valtuutta sellaisen viranomaistoiminnon siirtämisestä muulle kuin viranomaiselle, johon ei voi kat-

soa liittyvän merkittävää julkisen vallan käyttöä. Veronkantoviranomaiselle annettavasta valtuudesta voitaisiin näin ollen säätää lailla. Kun esityksessä on kysymys perustuslain 124 §:n mukaisten edellytysten arvioinnista annettaessa viranomaistehtävä muun kuin viranomaisen hoidettavaksi, on suotavaa että esitys saatettaisiin perustuslakivaliokunnan käsiteltäväksi.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

ajoneuvoverolain 56 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 2003 annetun ajoneuvoverolain (1281/2003) 56 §:ään uusi
3 momentti seuraavasti:

56 §

Viranomaiset

Veronkantoviranomainen voi tehdä sopimuksen veronkantoon liittyvän avustavan puhelinpalvelun siirtämisestä muun kuin viranomaisen hoidettavaksi. Avustavalla puhelinpalvelulla tarkoitetaan verovelvollisille annettavaa neuvontaa ajoneuvoveroa koskevan lainsäädännön ja ohjeiden sisällöstä, ajoneuvojen verotusta koskevien tietojen antamista ajoneuvo liikennerekisteristä sekä vero-

velvollisten ilmoitusten vastaanottamista ja välittämistä edelleen veroviranomaisille. Avustavassa puhelinpalvelussa ei hoideta tehtäviä, joihin kuuluu verotusta koskevan päätöksentekovallan käyttöä. Avustavaa puhelinpalvelua tarjoavan yhteisön ja sen henkilökunnan on tässä tehtävässään noudatettava hallintolakia (434/2003). Sopimus avustavasta puhelinpalvelusta ei vaikuta veronkantoviranomaiselle kuuluviin tehtäviin tai viranomaisen velvollisuuksiin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*